

II

OMNIA SUO TEMPORE SUNT

FACIENDA.

Metrum glyconicum:

- | - 0 0 - | 0 0

Cùm Phoebi radiis grave
Caneri sidus inaestuat,
Tum qui larga negantibus
Sulcis semina credidit,
Elusus Cereris fide,
Quernas pergat ad arbores.
Nunquam purpureum nemus

5

- 1 et sequent. Qui in aestate serit.
6. Id est: *glande vescatur pro frugibus.*
7. *Purpureum* dicitur, apud poëtas, de iis

Lecturus violas petas,
Cùm saevis aquilonibus
Stridens campus inhorruit. 10
Nec quaeras avida manu
Vernos stringere palmites,
Uvis si libeat frui;
Autumno potius sua
Bacchus munera contulit. 15
Signat tempora propriis
Aptans officiis Deus,
Nec quas ipse cöercuit.
Misceri patitur vices.
Sic quod praecipiti via 20
Certum deserit ordinem,
Laetos non habet exitus.

quae vivide micant.

Ennodium, qui initio saeculi XVI scripsit, putamus, utitur enim voce *fertur*, v. 18.

Hic hymnus strophis alcaicis quatuor versum scriptus est. Alcaicum carmen constat unius monometri jambici, unius caesurae longae, unius choriambi et unius jambi:

— — — | — || — — — | — —

Quae lingua possit, quis valeat stylus
Tantae triumphos virginis eloqui?
Nunc mente molles discite masculi:
Exempla praestat (sumite desides),
Puella fortis cum superat viros. 5
Virtus teneri nescia semper est;
Nec jura sexus, fractaque mens ei
Quae corde Christum conciperet semel.
Solvunt caducis pectora vinculis.
Quibus repostus mentibus est Deus. 10

4. *Summite*, intellige *exempla*.

10. (*Id*) quibus repositus est (in) mentibus D.

Tormenta torsit fortia corpore:
Lassante poena crevit amor crucis.
Si scire posses vincere martyrem,
Vesane tortor, parcere disceres.
Flammas, flagellum, carnifices, rotas, 15
Cui crux sequenda est, non metuit nimis.
Hanc cum caminis igne crepantibus
Jussisse fertur praecipitem dari
Priscus, veneni fonte nocentior
(Nam sic feralem tempore sordido 20
Dixere sanctae virginis arbitrum),
Hujus ministri dum cuperent nimis
Fornacis escae tradere martyram,
Lux tunc Olympi luce serenior
Opus removit saeva volentium, 25
Cum voce monstrant qui gladium simul:
"Nos hinc, precamur, dirige Tartaro;
Nam nostra sanctam non violat manus."
Turgescit illi felle jecur calens:
Mox saxa, fossas, verbera, bestias, 30

19. Priscus Asiae proconsul qui martyrii poenae damnavit Euphemiam.

Majus venenum blanditias parat,
Quibus virago fortiter obstitit.

APPENDIX.

FRAGMENTA PÖETICA

EX OPERE BÖETHII.

DE CONSOLATIONE PHILOSOPHIAE.

DESUMPTA.

I

HOMINIS CONSTANTIS IMAGO.

Versus phaleuci seu hendecasyllabi:

- - | - - - - | - - - -

Quisquis composito serenus aevo,

I. *Composito aevo pro vita recte instituta.*

Fatum sub pedibus dedit superbum,
Fortunamque tuens utramque rectus,
Invictum potuit tenere vultum;
Non illum rabies minaeque ponti, 5
Versum funditus excitantis aestum,
Nec ruptis quoties vagus caminis
Torquet fumificos Vesevus ignes,
Aut celsas soliti ferire turre
Ardentis via fulminis movebit. 10
Quid tantum miseri feros tyrannos
Mirantur sine viribus furentes?
Nec speres aliquid nec extimescas,
Exarmaveris impotentis iram:
At quisquis trepidus pavet, vel optat, 15
Quod non sit stabilis, suique juris,
Abjecit clypeum, locoque motus
Nectit, qua valeat trahi, catenam.

---

15 Qui vel metu vel spe agitur.